

ಕನ್ನಡ ಅಭಿಮಾನದ ಭಾಷೆಯೋ, ಬದುಕಿನ ಭಾಷೆಯೋ?

■ ಉದಯರಶ್ಮಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ

ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳು ಬಂತೆಂದರೆ ಸಾಕು, ಕರ್ನಾಟಕದಾದ್ಯಂತ ಕೆಂಪು-ಹಳದಿ ಬಣ್ಣಗಳ ಸಂಭ್ರಮ ಮನೆಮಾಡುತ್ತದೆ. ಬೀದಿ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಬಾವುಟಗಳು ಹಾರಾಡುತ್ತವೆ. ಶಾಲಾ-ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಕಂಪು ಹರಡುತ್ತದೆ. ವೇದಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಕವಿತೆಗಳು ಮೊಳಗುತ್ತವೆ. ಭಾಷಣಕಾರರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಇತಿಹಾಸ, ಪರಂಪರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಹಿರಿಮೆ ಅನಾವರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಾಭಿಮಾನದ ಸಂದೇಶಗಳು ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಹರಿದುಬರುತ್ತವೆ.

ಆದರೆ ಈ ಸಂಭ್ರಮದ ನಡುವೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಿದೆ. ನಾವು ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ? ಅಥವಾ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಆಚರಿಸಿ ಸಂಭ್ರಮಿಸುವ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಯೇ?

ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಪ್ರೀತಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ನಾವು, ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತೇವೆಯೇ? ಕನ್ನಡದ ಪರವಾಗಿ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಮಾತನಾಡುವ ನಾವು, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತೇವೆಯೇ? ಕನ್ನಡದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ವೇದಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವ ನಾವು, ನಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಸ್ಥಾನ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆಯೇ?

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಯಾರನ್ನೂ ದೂಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕನ್ನಡಿಗನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಾವಲೋಕನದ ಛಿಡಿ ಹೊದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಭಾಷೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಕೇವಲ ಅದರ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಅದು ವರ್ತಮಾನದ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಯ ಹಿರಿಮೆ ಕೇವಲ ಅದರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಅದು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯ ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಜೀವಂತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

1. ಕನ್ನಡವೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಆಕರಗಳ ಸಮಾಹವಲ್ಲ, ಅದು ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಆತ್ಮ!
ಭಾಷೆ ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ಸಂವಹನದ ಸಾಧನವಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದು

ಜನಸಮುದಾಯದ ಇತಿಹಾಸ, ಅನುಭವ, ಭಾವನೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಜೀವನಶೈಲಿ ಮತ್ತು ಚಿಂತನಾ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಸಾಗುವ ಜೀವಂತ ವಾಹಿನಿ.

ಕನ್ನಡಿಗನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕೇವಲ ಸಂವಹನದ ಸಾಧನವಲ್ಲ. ಅದು ಅವನ ನೆಲದ ನೆನಪು, ಅವನ ಜನರ ಬದುಕು, ಅವನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಗುರುತು ಮತ್ತು ಅವನ ಅಸ್ಥಿತ್ವದ ಪ್ರತೀಕ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದೆಂದರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವುದಲ್ಲ. ಇತರ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕೀಳಾಗಿ ಕಾಣುವುದು ಆತ್ಮವಿಸ್ಮೃತಿಯ ಲಕ್ಷಣ. ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯೋಣ; ಆದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮರೆಯದಿರೋಣ.

ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಪರಂಪರೆಯ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಇಂದು ನಮ್ಮಿಂದ ಬೇಕಾಗಿರುವುದೇನು?

3. ಕನ್ನಡಾಭಿಮಾನ: ಭಾವನೆಯಿಂದ ಆಚರಣೆಯವರೆಗೆ ಸಾಗಬೇಕಾದ ಪಯಣ
ಕನ್ನಡದ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರೀತಿ ಕೇವಲ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಉಳಿದರೆ ಸಾಲದು. ಅದು ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯದ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಬೇಕು.

ಕನ್ನಡಾಭಿಮಾನ ಎಂದರೆ ಕನ್ನಡದ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು, ಬರೆಯುವುದು, ಓದುವುದು, ಯೋಚಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದೂ ಹೌದು. ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಮಾತುಗಳು ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರಲಿ, ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಬಳಕೆ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿರಬೇಕು.

4. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವ್ಯಾಮೋಹವೇ? ಅಥವಾ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿಮೆಯೇ?
ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಗೆ

ಭಾಷಾಭಿಮಾನ, ಅಸ್ಥಿತ್ವ, ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕತೆಯ ನಡುವೆ ಕನ್ನಡದ ವರ್ತಮಾನದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ಕುರಿತಾದ ಒಂದು ವೈಚಾರಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ ಲೇಖನವಿದು. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕೇವಲ ಹಬ್ಬ, ಉತ್ಸವ, ಘೋಷಣೆ ಮತ್ತು ಭಾಷಣಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸದೆ, ದೈನಂದಿನ ಬದುಕಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲೂ ಗೌರವದಿಂದ ಬಳಸುವ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಆತ್ಮಾವಲೋಕನದ ಮೂಲಕ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಈ ಲೇಖನದ ಉದ್ದೇಶ.

ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ, ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಜಾಗತಿಕ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳು ಮತ್ತು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂವಹನದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಯುವುದು ಅವಿವಾಹವೂ ಹೌದು, ಉಪಯುಕ್ತವೂ ಹೌದು. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೂ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮರೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ.

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬಲ್ಲವನು ಜ್ಞಾನಿ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರ ಎಷ್ಟು ತಪ್ಪೋ, ಕನ್ನಡ ಮಾತ್ರ ಬಲ್ಲವನು ಜ್ಞಾನಿ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರವೂ ಅಷ್ಟೇ ತಪ್ಪು.

ಪರಭಾಷೆಯ ಜ್ಞಾನ ನಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲಿ; ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಅಸ್ಥಿತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಲಿ.

5. ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಕನ್ನಡದ ಸ್ಥಾನ ಕುಗ್ಗುತ್ತಿರುವುದೇ?

ಭಾಷೆಯ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಮೊದಲ ವೇದಿಕೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲ; ಮನೆ. ಮಗುವು ಮೊದಲಿಗೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕದಿಂದಲ್ಲ. ಅದು ತನ್ನ ತಾಯಿ, ತಂದೆ, ಅಜ್ಜ, ಅಜ್ಜಿ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಮೂಲಕ.

ಇಂದು ಕೆಲವು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್

ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಸಂತೋಷಪಡುವ ಪೋಷಕರು, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ. ಮಗುವಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಥೆ ಹೇಳಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಲು ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಲು ಆದ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಗು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾತ್ರ ಬಹಳಷ್ಟಿದೆ.

6. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ: ಪಾಠದ ಭಾಷೆಯೋ, ಜ್ಞಾನದ ಭಾಷೆಯೋ?
ಭಾಷೆಯ ಉಳಿವು ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪಾತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಶಾಲೆ ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ಆಕರಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಸ್ಥಳವಲ್ಲ. ಅದು ಮಗುವಿನ ಚಿಂತನೆ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅರಿವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಕೇಂದ್ರ.

ಮಗುವಿಗೆ ತಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಾಗ ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಹೆಚ್ಚು

ಸಂತೋಷಪಡುವ ಪೋಷಕರು, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ. ಮಗುವಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಥೆ ಹೇಳಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಲು ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಲು ಆದ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಗು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾತ್ರ ಬಹಳಷ್ಟಿದೆ.

6. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ: ಪಾಠದ ಭಾಷೆಯೋ, ಜ್ಞಾನದ ಭಾಷೆಯೋ?
ಭಾಷೆಯ ಉಳಿವು ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪಾತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಶಾಲೆ ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ಆಕರಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಸ್ಥಳವಲ್ಲ. ಅದು ಮಗುವಿನ ಚಿಂತನೆ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅರಿವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಕೇಂದ್ರ.

ಶಿಕ್ಷಕರಾದ ನಾವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕೇವಲ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಕ ಗಳಿಸುವ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಸಬಾರದು. ಬದುಕನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ, ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ, ಯೋಚಿಸುವ ಮತ್ತು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳಿಸುವ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿಚಯಿಸಬೇಕು.

7. ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ: ಜನರ ಭಾಷೆ ಜನರ ಬಳಿಗೆ ತಲುಪಿದೆಯೇ?
ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ನಿಜವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗೂ ಆಡಳಿತದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕು.

ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆಗಳು, ಸೌಲಭ್ಯಗಳು, ನಿಯಮಗಳು, ಆದೇಶಗಳು ಮತ್ತು ಹಕ್ಕುಗಳ ಮಾಹಿತಿ ಜನರಿಗೆ ಅವರಿಗಿಗ್ಗುವಾಗ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಬೇಕು.

ಆದರೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಮಾನ ದೊರೆತಿರುವುದೇ ಭಾಷೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಮಾನದಂಡವಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ನಾಗರಿಕನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕು. ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು, ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಯೋಜನೆಗಳ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆಯಲು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಕನ್ನಡದ ಸಮರ್ಪಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಬೇಕು.

8. ಉದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಸ್ಥಾನಮಾನ

ಇಂದಿನ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳು, ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟುಗಳು ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಉದ್ಯಮಗಳು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಸ್ಥಳೀಯ ಜನರ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದು ಸಹಜ ನಿರೀಕ್ಷೆ.

ಉದ್ಯೋಗ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಯಬೇಕು.

9. ಡಿಜಿಟಲ್ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ: ಕೇವಲ ಕೀಬೋರ್ಡ್‌ನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲ,

ಜ್ಞಾನದ ಭಾಷೆಯಾಗಲಿ!
ಇದು ಕನ್ನಡದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಕಾಲಘಟ್ಟ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ರೇಡಿಯೋ ಮತ್ತು ದೂರದರ್ಶನ ಪ್ರಮುಖ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಇಂದು ಇಂಟರ್ನೆಟ್, ಯೂಟ್ಯೂಬ್, ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳು, ಪಾಡ್‌ಕ್ಯಾಸ್ಟ್‌ಗಳು, ಡಿಜಿಟಲ್ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳು ಮತ್ತು ಕ್ಲೌಡ್ ಬದ್ಧಿಮತ್ತೆಯಂತಹ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳು ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿವೆ. ಇಂದು ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವುದೇ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

ಇಂದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮನರಂಜನೆಯ ವಿಷಯಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಜ್ಞಾನಧಾರಿತ ವಿಷಯಗಳು ದೊರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

10. ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಾಭಿಮಾನ: ಪ್ರದರ್ಶನವೇ ಅಥವಾ ಪರಿವರ್ತನೆಯೇ?

ಇಂದು ಫೇಸ್‌ಬುಕ್, ಇನ್‌ಸ್ಟಾಗ್ರಾಂ, ಯೂಟ್ಯೂಬ್ ಮತ್ತು ವಾಟ್ಸಾಪ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಕುರಿತಾದ ಸಾವಿರಾರು ಸಂದೇಶಗಳು ಹರಿದಾಡುತ್ತಿವೆ. ಕನ್ನಡದ ನುಡಿಮುತ್ತುಗಳು, ಕವಿತೆಗಳು, ಭಾಷಣಗಳು, ಇತಿಹಾಸದ ಸಂಗತಿಗಳು, ಕನ್ನಡ ರಾಷ್ಟ್ರೋತ್ಥವದ ಶುಭಾಶಂಕುಗಳು ಮತ್ತು ಭಾಷಾಭಿಮಾನದ ವಿಡಿಯೋಗಳು ಜನರನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಿವೆ.

ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡಬೇಕು. ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಸುಂದರವಾದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡ ನಂತರ ನಾವು ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕವೊಂದನ್ನು ಓದುತ್ತೇವೆಯೇ? ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಬರೆಯುತ್ತೇವೆಯೇ? ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಯೇ? ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಬಹುದು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಮನೆಯ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಯ ಭಾಷೆಯ ನಡುವಿನ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಬಂಧ ಕಲಿಕೆಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅನಗತ್ಯ ಕೀಳರಿಮೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರಾದ ನಾವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕೇವಲ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಕ ಗಳಿಸುವ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಸಬಾರದು. ಬದುಕನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ, ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ, ಯೋಚಿಸುವ ಮತ್ತು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳಿಸುವ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿಚಯಿಸಬೇಕು.

11. ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸೊಗಡು: ವೈವಿಧ್ಯವೇ ಕನ್ನಡದ ವೈಭವ!
ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷತೆ ಅದರ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವೈವಿಧ್ಯ. ಮೈಸೂರು ಕನ್ನಡ, ಧಾರವಾಡ ಕನ್ನಡ, ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ ಕನ್ನಡ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಕನ್ನಡ, ಮಲೆನಾಡು ಕನ್ನಡ,

ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕನ್ನಡ ಒಳಗೆ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದ ಮಾತಿನ ಶೈಲಿ, ಉಚ್ಚಾರಣೆ, ಪದಪ್ರಯೋಗ ಮತ್ತು ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿವೆ. ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಭಾಷೆಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯವಲ್ಲ; ಅವು ಅದರ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಸಂಕೇತಗಳು.

ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಆಡುಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಆತ್ಮೀಯತೆ ಇದೆ. ಅದರ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಿನ ಘಮಲಿದೆ. ಕರಾವಳಿಯ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ ತೀರದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವವಿದೆ. ಮಲೆನಾಡಿನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೊಗಡಿದೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ನುಡಿಯ ಲಯವಿದೆ.

ಆದರೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷಾ

ಅಸಹಿಷ್ಣುತೆ ನಡುವಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಗೆರೆ
ಭಾಷೆಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ ಸಹಜ.

ಆದರೆ ಆ ಪ್ರೀತಿ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲಿನ ದ್ವೇಷವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಗೌರವಿಸುವಂತೆ ಇತರರ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಗೌರವಿಸುವ ಮನೋಭಾವ ಇರಬೇಕು. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಬಂದವರು, ಬೇರೆ ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುವವರು ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗಗಳು. ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅವರ ಭಾಷಾ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದೂ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಭಾಗ.

16. ಕನ್ನಡದ ಭವಿಷ್ಯ: ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕನ್ನಡವನ್ನು

ಶೈಲಿಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವವರನ್ನು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯವನೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಭಾಷಾ ಶೈಲಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅವನ ಜ್ಞಾನ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಅಥವಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅಳೆಯುವುದು ಅನ್ಯಾಯ.

ಏಕೆಂದರೆ ಭಾಷೆಯ ನಿಜವಾದ ಸೌಂದರ್ಯ ಅದರ ವೈವಿಧ್ಯದಲ್ಲಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಒಂದೇ; ಆದರೆ ಅದರ ಸೊಗಡು ಹಲವು. ಈ ಹಲವು ಸೊಗಡುಗಳ ಒಟ್ಟು ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಕನ್ನಡದ ನಿಜವಾದ ಸೌಂದರ್ಯ.

12. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಓದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ:

ಓದುಗರು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ?
ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಷ್ಟೇ ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿರಲಿ, ಅದನ್ನು ಓದುವ ಜನರಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದರ ಜೀವಂತಿಕೆ ಕುಂದುತ್ತದೆ. ಪುಸ್ತಕಗಳು ಕೇವಲ ಕಪಾಟುಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲ. ಅವು ಮನುಷ್ಯನ ಚಿಂತನೆಗೆ ಹೊಸ ಕೆಳಿಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಸಾಧನಗಳು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬದುಕನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಓದುತ್ತಿದ್ದೇವೆ?

ಇಂದಿನ ವೇಗದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಕುಳಿತು ಪುಸ್ತಕ ಓದುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ಸವಾಲು. ಮೊಬೈಲ್ ಮತ್ತು ಕಿರು ವಿಡಿಯೋಗಳ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಓದುವ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

13. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನ: ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಭಾಷೆಯ ಮಿತಿ ಇರಬಾರದು

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಜ್ಞಾನವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭಾಷೆಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಜನರಿಗೆ ತಲುಪುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಮತ್ತು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು, ತಾಂತ್ರಿಕ ಪದಕೋಶಗಳು, ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನಗಳು, ದೃಶ್ಯ-ಶ್ರವ್ಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಮತ್ತು ಸಮರ್ಥ ಅನುವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಬೇಕಾಗಿವೆ.

ಜ್ಞಾನವು ಭಾಷೆಯ ಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಬಾರದು. ಭಾಷೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಲುಪಿಸುವ ಸೇತುವೆಯಾಗಬೇಕು.

14. ಭಾಷೆ ಉಳಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಕೇವಲ ಸರ್ಕಾರದ್ದೇ?

ಕನ್ನಡದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ನಾವು ಬಹಳ ಬೇಗ ಸರ್ಕಾರದ ಬೆರಳು ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಸರ್ಕಾರ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಬೇಕು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ನೆರವು ನೀಡಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅನುದಾನ ನೀಡಬೇಕು.

ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಮುಖ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೊಂದರಿಂದಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಾಷೆಯನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿಡುವುದು ಜನರ ನಿರಂತರ ಬಳಕೆ. ಸರ್ಕಾರ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಬಹುದು; ಆದರೆ ಜನರ ಬಳಕೆಯೇ ಭಾಷೆಗೆ ಜೀವ ತುಂಬುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಉಳಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಯಾರೊಬ್ಬರದ್ದೂ ಅಲ್ಲ. ಅದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಾಮೂಹಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ.

15. ಕನ್ನಡಾಭಿಮಾನ ಮತ್ತು ಭಾಷಾ

ಇಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ?

ನಾವು ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರಿಂದ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ನಮಗೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು; ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಜನಪದ, ಬದುಕಿನ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈಗ ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಹೇಗೆ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಓದಲು ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ

ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ? ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ?

ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಕೇವಲ ಭಾಷಾಭಿಮಾನದ ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಸಾಲದು. ಅವರಿಗೆ ಓದಲು ಉತ್ತಮ ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಕಲಿಯಲು ಉತ್ತಮ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು, ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಉತ್ತಮ ವೇದಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಧಿಸಲು ಸಮಾನ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.

17. ಕನ್ನಡದ ಉಳಿವಿಗೆ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಸಾಧ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪಗಳು

ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಅಂತಹ ಕೆಲವು ಸಂಕಲ್ಪಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಓದುವ ಮತ್ತು ಬರೆಯುವ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಿಸೋಣ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಗೌರವಯುತ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸೋಣ. ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಖರೀದಿ ಮತ್ತು ಓದಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡೋಣ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡೋಣ.

ಡಿಜಿಟಲ್ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಿಡಿಯೋ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸೋಣ. ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಬಳಕೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸೋಣ.

18. ಕನ್ನಡದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕೇವಲ ಭಾಷಾ ದಿನಾಚರಣೆ ಸಾಲದು, ಭಾಷಾ ಚಳವಳಿಯ ಮನೋಭಾವ ಬೇಕು!

ಕನ್ನಡ ರಾಷ್ಟ್ರೋತ್ಥವವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿ. ಆದರೆ ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಒಂದು ದಿನದ ಸಂಭ್ರಮಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನವೆಂಬರ್ 1ರಂದು ಕನ್ನಡದ ಬಾವುಟ ಹಾರಿಸುವ ಕೈಗಳು, ನವೆಂಬರ್ 2ರಂದು ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೂ

ಕೈಗಿತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಸಾರುವ ನಾಲಿಗೆ, ದಿನನಿತ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು. ಕನ್ನಡದ ಪರವಾಗಿ ಘೋಷಣೆ ಕೂಗುವ ಧ್ವನಿ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಧ್ವನಿಯಾಗಬೇಕು. ಭಾಷಾ ಚಳವಳಿ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಪ್ರತಿಭಟನೆ, ಮೆರವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಘೋಷಣೆಗಳಲ್ಲ. ಅದು ನಿರಂತರವಾದ ಸೃಜನಶೀಲ ಚಟುವಟಿಕೆ.

19. ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಭವಿಷ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ಅಥವಾ ಭವಿಷ್ಯ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಾವು ಮರೆತಿದ್ದೇವೆಯೇ?

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಭವಿಷ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸುಲಭ. ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಭವಿಷ್ಯ ನಿರ್ಮಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಆದರೆ ಆ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಗಿತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾಲ ಈಗ ಬಂದಿದೆ. ನಾವು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕೇವಲ ಭೂತಕಾಲದ ವೈಭವದೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಬಾರದು. ಅದು ಭವಿಷ್ಯದ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೊಂದಿಗೂ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಉದ್ಯಮಗಳು ಆರಂಭವಾಗಬೇಕು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಬೇಕು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಡಿಜಿಟಲ್ ಜ್ಞಾನಸಂಪತ್ತು ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು. ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಕ ಹೊಸ ಅವಿಷ್ಕಾರಗಳು ಜನರಿಗೆ ತಲುಪಬೇಕು.

20. ಕನ್ನಡ ನಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನವೇ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಬದುಕೇ?

ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ರಾಷ್ಟ್ರೋತ್ಥವವನ್ನು ಸಂಭ್ರಮಿಸುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕನ್ನಡದ ನಿತ್ಯದ

ಮನೆಯಿಂದ ಡಿಜಿಟಲ್ ಜಗತ್ತಿನವರೆಗೆ... ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಯಾಣ!

ಬಳಕೆಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಬಾರದು. ಒಬ್ಬ ಕನ್ನಡಿಗನಿಗೆ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನವಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಇರಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಆ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಅರ್ಥವೇನು? ಅದೇ ರೀತಿ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಪಟ್ಟು, ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನ ನೀಡದಿದ್ದರೆ ಆ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣ ಅರ್ಥ ದೊರೆಯುವುದೇ? ಕನ್ನಡದ ಬಾವುಟಗಳು ಹಾರಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಕನ್ನಡದ ಚಿಂತನೆಗಳು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಪಸರಿಸಬೇಕು.

ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಮಾತು.

ಕರ್ನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೊಂದರ ಹೊಳಪು

■ ಉದಯರಶ್ಮಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ

1956ರ ನವೆಂಬರ್ 1ರಂದು ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಉದಯವಾಯಿತು. ಮುಂದೆ 1973ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಎಂದು ನಾಮಕರಣವಾಯಿತು. ಈ ನವೆಂಬರ್ 1ಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಏಕೀಕರಣವಾಗಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ವರ್ಷಗಳು ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಇದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕನ್ನಡಿಗನಿಗೂ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿ.

ಆದರೆ, ಈ ಎಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿದೆ? ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ? ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕನ್ನಡದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ ಉಳಿದಿದೆ? ನಮ್ಮ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಗೌರವ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ? ಇಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಮಯ ಬಂದಿದೆ.

ಕನ್ನಡವೆಂದರೆ ಬರೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಬದುಕು!

ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಗೆ ಎದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಅಮ್ಮ ಕರೆಯುವ ಮಾತು ಕನ್ನಡ. ಹೊಲದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ರೈತನ ಹಾಡು ಕನ್ನಡ. ತಾಯಿ ಮಗುವಿಗೆ ಹಾಡುವ ಜೋಗುಳ ಕನ್ನಡ. ಅಜ್ಜ ಹೇಳುವ ಕಥೆ ಕನ್ನಡ. ಜಾತ್ರೆ, ಹಬ್ಬ, ಮದುವೆ, ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಬರುವ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಕನ್ನಡವೇ.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕೇವಲ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಓದುವ ಭಾಷೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಉಸಿರು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬೇರು. ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಹೃದಯದ ಭಾಷೆ.

ಕನ್ನಡದ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಪಂಪ, ರನ್ನ,

ಕನ್ನಡವೇ ನಮ್ಮ ಕಾಮಧೇನು! ಕನ್ನಡ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಕೇವಲ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ಸಂಭ್ರಮ ಸಾಲದು; ನಮ್ಮ ಮನೆ, ಮನಸ್ಸು, ಶಾಲೆ, ಅಂಗಡಿ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತದಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನ ಸಿಗಬೇಕು. “ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೋರಾಡು ಕನ್ನಡದ ಕಂದಾ, ಕನ್ನಡವ ಕಾಪಾಡು ನನ್ನ ಅನಂದಾ” ಎಂಬ ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಕಳಕಳಿಯ ಮಾತುಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕನ್ನಡಿಗನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಮೊಳಗುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಲವು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೆವರು ಸುರಿಸಿ ದುಡಿಯುವ ರೈತ ಕೂಡ ತನ್ನ ಮಗ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ತಂದೆತಾಯಿಯೂ ಸಾಲ ಮಾಡಿಯಾದರೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮಕ್ಕಳ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಕಾಳಜಿ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿತರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ಯೋಗ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ. ಆದರೆ, ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಯುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲ; ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಯುವ ಭರದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮರೆಯುವುದೇ ತಪ್ಪು.

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಒಂದು ಭಾಷೆ. ಅದು ಜಗತ್ತಿನ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದೊಂದೇ ಜ್ಞಾನವಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತನಾಡುವವರೆಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಓದಿದವರೆಲ್ಲ ಹಿಂದುಳಿದವರೂ ಅಲ್ಲ.

ಉಳಿದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮೂಡುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮೂರಿನ ಶಾಲೆ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಉಳಿದ ಜನರೇ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಪಾಲಕರು, ಶಾಲಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಮಿತಿ ಹಾಗೂ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು.

ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕೊರತೆ, ಕೊಠಡಿಗಳ ಸಮಸ್ಯೆ, ಶೌಚಾಲಯ, ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ಮತ್ತು ಕಲಿಕಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಕೊರತೆ ಇದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವಂತೆ

ಅಂತಹ ಮನವಿಗೆ ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಅಪರಿಚಿತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪರಿಚಿತವಾದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ತಾಯಿನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಅಡಿಪಾಯ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಂತರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸೇರಿದಂತೆ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಯಬಹುದು.

ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ವಿಜ್ಞಾನ, ಗಣಿತ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದಿರಬೇಕು. ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಕನ್ನಡ ನಮ್ಮ ಬೇರು; ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಿಟಕಿಯಾಗಲಿ. ಬೇರು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕಿಟಕಿ ತೆರೆದರೆ ಬದುಕಿನ ಮರ ಹೇಗೆ ಉಳಿದೀತು?

ಆಡಳಿತದಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಗೌರವ ಬೇಕು

ಸರ್ಕಾರಿ ಆದೇಶಗಳು, ಅರ್ಜಿಗಳು, ಸೂಚನಾ ಫಲಕಗಳು ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅದ್ವೈತ ದೊರೆಯಬೇಕು.

ಕನ್ನಡದ ಗೌರವ ಕೇವಲ ವೇದಿಕೆಯ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಬಾರದು. ಅದು ಜನರ ನಿತ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಬೇಕು.

ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಒಂದು ದಿನದ ಹಬ್ಬವಾಗದಿರಲಿ!

ನವೆಂಬರ್ 1ರಂದು ಹಳದಿಕೆಂಪು ಬಾವುಟ ಹಾರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಭುವನೇಶ್ವರಿ ತಾಯಿಯ ಭಾವಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕನ್ನಡ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತೇವೆ. ಕನ್ನಡಾಂಬೆಗೆ ಜಯಕಾರ ಹಾಕುತ್ತೇವೆ.

ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನದ ಸಂಕೇತಗಳು. ಆದರೆ ಮರುದಿನದಿಂದಲೇ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮರೆತರೆ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ಆಚರಣೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಅರ್ಥ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ?

ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡೋಣ. ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಓದುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಬೆಳೆಸೋಣ. ಹಳ್ಳಿಯ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳನ್ನು ಬಳಸೋಣ. ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಓದೋಣ. ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕೈಜೋಡಿಸೋಣ.

ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೀತಿ ತೋರಿಸಲು ದೊಡ್ಡ ವೇದಿಕೆಯೇ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದಿನನಿತ್ಯದ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಳಸಿದರೆ ಸಾಕು.

ಎಪ್ಪತ್ತರ ಸಂಭ್ರಮಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪವೇನು?

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಏಕೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ಹೋರಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲೂರವೆಂಕಟರಾಯರಂತಹ ಹಿರಿಯರು ಕನ್ನಡಿಗರ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇಂದು (ನವೆಂಬರ್ 01, ರವಿವಾರ)
ನಮ್ಮ ಹೆಮ್ಮೆ-ಅಭಿಮಾನದ ಕನ್ನಡ
ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಈ ವಿಶೇಷ ಲೇಖನ

ಕನ್ನಡವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದೆಂದರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವುದಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳನ್ನೂ ಗೌರವಿಸುತ್ತಲೇ ನಮ್ಮ ತಾಯಿನುಡಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸುವುದು ನಿಜವಾದ ಭಾಷಾಭಿಮಾನ.

ಕನ್ನಡ ಅನ್ನ ಕೊಡುವ ಭಾಷೆಯಾಗಬೇಕು. ಜ್ಞಾನ ನೀಡುವ ಭಾಷೆಯಾಗಬೇಕು. ಉದ್ಯೋಗದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿಡುವ ಭಾಷೆಯಾಗಬೇಕು. ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಜನರ ಧ್ವನಿಯಾಗಬೇಕು.

ಕನ್ನಡ ಕೇವಲ ಕವಿಗಳ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಬಾರದು. ರೈತನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ, ಕಾರ್ಮಿಕನ ದುಡಿಯಲ್ಲಿ, ಮಗುವಿನ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಯುವಕರ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಾಗಿರಬೇಕು.

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೊಂದರ ಹೊಳಪು ಬಂದಿರುವ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪ ಒಂದೇ ಆಗಿರಲಿ.

ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡೋಣ, ಕನ್ನಡ ಓದೋಣ, ಕನ್ನಡ ಕಲಿಸೋಣ, ಕನ್ನಡ ಬೆಳೆಸೋಣ.

ಏಕೆಂದರೆ ಕನ್ನಡ ನಮಗೆ ಕೇವಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲ; ಅದು ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ

ಪೊನ್ನ, ಬಸವಣ್ಣ, ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ, ಸರ್ವಜ್ಞ, ಕನಕದಾಸ, ಪುರಂದರದಾಸ, ಶಿರುನಾಳ ಶರೀಫರು, ಕುವೆಂಪು, ಬೇಂದ್ರೆ, ಡಿ.ವಿ.ಜಿ. ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕು ಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿಗೆ ಬೇಕಾದ ನೀತಿ, ಪ್ರೀತಿ, ಸಮಾನತೆ, ಮಾನವೀಯತೆ ಮತ್ತು ಜೀವನಾನುಭವಗಳಿವೆ.

ಇಂತಹ ಶ್ರೀಮಂತ ಭಾಷೆಯ ಕೀಳರಿಮೆ ಹೊಂದುವುದು ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೇ ಅವಮಾನಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ. **ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಯಲಿ, ಕನ್ನಡ ಮರೆಯದಿರಲಿ!**

ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಸರ್ಕಾರಿ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಅನೇಕರು ಇಂದು ವೈದ್ಯರು, ಎಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳು, ಶಿಕ್ಷಕರು, ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಉದ್ಯಮಿಗಳಾಗಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಧನೆಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಭಾಷೆಯೊಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಶ್ರದ್ಧೆ, ಪರಿಶ್ರಮ, ಜ್ಞಾನ, ಕೌಶಲ ಮತ್ತು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ.

ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆ ಉಳಿದರೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಭವಿಷ್ಯ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ!

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯೆಂದರೆ ಊರಿನ ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗಿ-

ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆ ಉಳಿಸುವುದೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಕಟ್ಟಡ ಉಳಿಸುವುದಲ್ಲ. ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆಯುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಉಳಿಸುವುದು.

ತಾಯಿನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತರೆ ವಿಷಯ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ

ಮಗುವೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ. ಹೊಲ, ಮನೆ, ಹಸು, ಎತ್ತು, ಮಳೆ, ಹಳೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಹಳ್ಳಿಯ ರೈತ ತನ್ನ ಜಮೀನಿನ ದಾಖಲೆಗಾಗಿ ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋದಾಗ, ಬಡ ಮಹಿಳೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದಾಗ, ಸಾಮಾನ್ಯ ನಾಗರಿಕ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಹಿತಿ ಸಿಗಬೇಕು.

ಅವರ ಕನಸು ಕೇವಲ ಭೂಭಾಗಗಳ ಏಕೀಕರಣವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಕನ್ನಡಿಗರ ಮನಸ್ಸುಗಳೂ ಒಂದಾಗಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿತ್ತು. ಇಂದು ಏಕೀಕರಣದ ಎಷ್ಟೊಂದರ ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನಾವು ಆತ್ಮಾವಲೋಕನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ, ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕ, ಕರಾವಳಿ, ಮಲೆನಾಡು, ಕರ್ನಾಟಕ ಕರ್ನಾಟಕ ಎಂಬ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭೇದಗಳಿಗಿಂತ ಕನ್ನಡಿಗರೆಂಬ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಬೇಕು. ಕನ್ನಡದ ವಿವಿಧ ಆಡುನುಡಿಗಳಿಗೂ ಸಮಾನ ಗೌರವ ದೊರೆಯಬೇಕು.

ಮಮತೆ, ನಮ್ಮ ಮೇಣ್ಣಿನ ಸೊಗಡು, ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಭರವಸೆ.

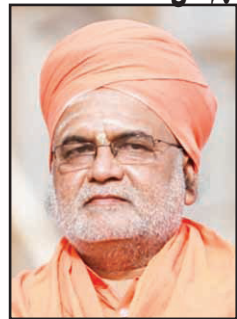
ಕನ್ನಡವೇ ನಮ್ಮ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ! ಕನ್ನಡವೇ ನಮ್ಮ ಕಾಮಧೇನು! ಜೈ ಕನ್ನಡಾಂಬೆ! ಜೈ ಕರ್ನಾಟಕ!

ಲೇಖನ
ಸಿದ್ದಲಿಂಗ ಚೌಧರಿ
ಶಿಕ್ಷಕ ಹಾಗೂ ಮಾಜಿ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ
ಪರಿಷತ್ತು
ಸಿಂಧಿ - ವಿಜಯಪುರ ಜಿಲ್ಲೆ

ಡಾ.ಶಿವಾನಂದ ಸ್ವಾಮೀಜಿಗೆ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಗೌರವ :ಭಕ್ತರ ಹರ್ಷ

■ ಉದಯರಶ್ಮಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ

ಕಲಬುರಗಿ: ಸುಮಾರು ಮೂರು ದಶಕಗಳಿಂದ ಸಾಮಿರಾರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನ್ನ - ಅಕ್ಕರ ಜ್ಞಾನ - ಸಂಸ್ಕಾರ ದಾಸೋಹ ಗೈಯುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಭಾಗದ, ಡಾ. ಶಿವಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮೀಜಿಗಳಿಂದೇ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿರುವ, ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜೇವರ್ಗಿ ತಾಲೂಕಿನ ಸೊನ್ನ ಗ್ರಾಮದ, ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಲಿಂಗೇಶ್ವರ ದಾಸೋಹ ಮಠದ ಡಾ. ಶ್ರೀ ಶಿವಾನಂದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುವಂತ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪುರಸ್ಕಾರವು ಲಭಿಸಿರುವದಕ್ಕೆ, ಯಡ್ತಾಪು ಶ್ರೀ ಮುರಗೇಂದ್ರ ಶಿವಯೋಗಿ

ವಾರದ, ಚಿಂತನಗೌಡ ಪಾಟೀಲ್, ಬಸಲಿಂಗಪ್ಪ ಅಂಕಲಕೋಟೆ, ವೀರೇಶ ಕಂದಗಲ್, ಸನ್ ಶೈನ್ ಶಾಲೆ ಸಂಸ್ಥಾಪಕ ಮಹದ ಅಲಿ, ಅಮೀರ ಪಟೀಲ್ ಚಿಂಚೋಳಿ, ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ನೀಲಾರ ಸೇರಿದಂತೆ ಅಸಾರ ಭಕ್ತರು, ಹರ್ಷವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಯತ್ನಾಳ ಸಿಎಂ ಆಗಲೆಂದು 60 ಕಿ.ಮೀ ದೀರ್ಘದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ!

■ ಉದಯರಶ್ಮಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ

ದೇವರಹಿಪ್ಪರಗಿ: ವಿಜಯಪುರ ಶಾಸಕ ಬಸನಗೌಡ ಪಾಟೀಲ್(ಯತ್ನಾಳ) ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಲಿ ಎಂದು 60 ಕಿ.ಮೀ ದೀರ್ಘದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ಯುವಕನೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಅಭಿಮಾನ ತೋರಿದ್ದಾನೆ. ಬಸವನ ಬಾಗೇವಾಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಉಕ್ಕಲಿ

ಗ್ರಾಮದ ಅಮೋಘ ಬಸವಂತ ಹಯಾಳಿ ಎಂಬ ಯುವಕ ಶಾಸಕ ಬಸನಗೌಡ ಪಾಟೀಲ್(ಯತ್ನಾಳ) ಬೆಂಬಲಿಸಿ 2028ರ ಚುನಾವಣೆಯ ನಂತರ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಗೇರಲಿ ಎಂದು ಆಶಿಸಿ ಸಿಂಡಿಗೆ ಅಡಮಿ ಲಕ್ಷಿ ದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದ ದೇವರಹಿಪ್ಪರಗಿ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ವಿಜಯಪುರ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದವರೆಗೆ ದೀರ್ಘದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ನೌಕರ ಸಂಘದ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಕುರಿತು ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಕ್ಷ ಪಡಕ್ಕರಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ

■ ಉದಯರಶ್ಮಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ

ತಿರೋಟಾ: ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಸಂಘದ ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಕ್ಷ ಪಡಕ್ಕರಿ ಅವರು ಶನಿವಾರ ವಿಜಯಪುರ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಅಥಣಿಗೆ ತೆರಳುವ ಮಾರ್ಗ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಘದ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ, ನೌಕರರ ಸಂಘದ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿದರು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿರೋಟಾ ತಾಲೂಕು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಸಂಘದ ವತಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಕ್ಷ ಪಡಕ್ಕರಿ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲಾಯಿತು.

ಸಂಘದ ಗೌರವಾಧ್ಯಕ್ಷ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಬಳ್ಳಾರಿ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಸಂಜೀವ ಸತ್ಯರದ್ಧಿ, ಶಿವಾನಂದ ಮಂಗಳಣ್ಣನವರ, ವಿಜಯಕುಮಾರ ಹತ್ತಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು.

ತಾಲೂಕು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಚನ್ನಯ್ಯ ಮಠಪತಿ, ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಅನಂದ ಕೆಂಬಾರ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ ಶಂಕರ ಖಂಡೇಕರ, ಆದರ್ಶ ಶಿಕ್ಷಕರ ವೇದಿಕೆಯ ಜಿಲ್ಲಾಧ್ಯಕ್ಷ ಎಚ್.ಎಸ್. ಭೂಸಗೊಂಡ,

ಸಂಘದ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಹಾಜಪ್ಪ ಮ್ಯಾಗೇರಿ, ಕಾಸು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಕೋಬೂರ ಸೇರಿದಂತೆ ಇತರ ಗಣ್ಯರು ತಳವಾರ, ಎಸ್.ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ, ಗಂಗಾಧರ ಗುಗ್ಗರಿ, ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು.

ಆಸಕ್ತಿ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ವೃತ್ತಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ

■ ಉದಯರಶ್ಮಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ

ವಿಜಯಪುರ: ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹಾಗೂ ಅಭಿರುಚಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸೂಕ್ತ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೌಶಲ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕು ಎಂದು ಕರ್ನಾಟಕ ಕೌಶಲ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ನಿಗಮದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಶ್ರೀಮತಿ ಕಾಂತಾ ನಾಯಕ ಅವರು ಹೇಳಿದರು.

ಕರ್ನಾಟಕ ಕೌಶಲ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ನಿಗಮದ ವತಿಯಿಂದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೌಶಲ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಯೋಜನೆಯಡಿ “ನನ್ನ ವೃತ್ತಿನನ್ನ ಆಯ್ಕೆ” ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಗರದ ಸರ್ಕಾರಿ ಬಾಲಕಿಯರ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ

ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿದರು. ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡು ಭವಿಷ್ಯದ ಗುರಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವೃತ್ತಿ ಆಯ್ಕೆ

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದರು. ಯುವಜನರಿಗೆ ಅವರ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಭಿರುಚಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೌಶಲ್ಯ ತರಬೇತಿ

ನೀಡಿ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರ ಒದಗಿಸುವುದು, ಸ್ವಯಂ ಉದ್ಯೋಗ ಹಾಗೂ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯ ಕೌಶಲ್ಯ ಬೆಳೆಸುವುದು ಕೌಶಲ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡು ಭವಿಷ್ಯದ ಗುರಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವೃತ್ತಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರು.

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೌಶಲ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಸತೀಶ್ ಕಾಪಸೆ, ಸಹಾಯಕ ನಿರ್ದೇಶಕ ಮಹಾಂತೇಶ ಬಾಗೇವಾಡಿ, ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಶಿಕ್ಷಕ ವೃಂದ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಕೆ. ಶಿವಕುಮಾರ್
ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು

ಡಾ. ಜಿ. ಪರಮೇಶ್ವರ
ಮಾನ್ಯ ಉಪಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು

ನಾಡಿನ ಸಮಸ್ತ ಜನತೆಗೆ
ಒಗನೇ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ
ಹಾರ್ದಿಕ ಶುಭಾಶಯಗಳು

ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ
ಪ್ರಗತಿಯ ನಿತ್ಯೋತ್ಸವ

ಬಾರಿಸು ಕನ್ನಡ ಡಿಂಡಿಮವ
ಓ ಕರ್ನಾಟಕ ಹೃದಯ ಶಿವ

ಕನ್ನಡದ ತೇರು ಎಳೆಯುವ ಬನ್ನಿ!

